

МАТЕРЊИ ЈЕЗИК

ОЛОВКА

Оловка је као жена.
Престали смо се
договарати
о свему што је ручак
и потреба.
Лажемо се
и трошимо
пред спавање.

По некоји пут
клизим с постеље
низ папир!

ЖИВОТ И САН

Настојим
свакодневним вјежбама
пискарањем по папиру
извући понеку истину
из овога што ме окружује
и о чему силовито
размишљам
прије
и послѣ спавања.

Сан сам занемарио
као начин за одгонетање
живота
али ускоро
можда већ вечерас
приступам његовом тумачењу
јер ето
често упадам
и у такво стање.

ОБИЧАЈ

Моћна је навика
која ме оплемењује
раним сјећањима.

Она жестоко гори
и оплакује дан
када сам први пут
узео оловку
и нацртао косу линију
али линију
што пролази кроз срце
и наставља се
до порођајног места
или замке за све оне
који размишљају
о путовању
кроз нејасне предјеле
и враџбине пјесме
што се као у сну
изненада указују!

ВЕЛИКА ПОМЕТЊА

Душа једном напусти тијело
и не враћа се у исто.
Слободна истражује
и лови опет неког створа
да му се усади
да га оптерети
читавог живота.

Моја душа
поприлично мирује.
Не залази у наше
заједничке проблеме
онолико колико ја то чиним
и поједох се жив
што понекад не могу
пјесму написати
или још горе
кад помислим
и уплашим се
да никад ништа нећу написати.

О велике ли пометње!
Ни трага ни гласа од створитеља
а ја нагађам
и увеличавам
овако дивно стање
мога меса.

УНУТРАШЊА

Ипак
неки Велики закон
изван земаљског реда
успоставља поредак
у мојим стиховима
што црпе сву снагу
 и служе мени-жртви
 да поклекне
 судбинском терету
изнутра.

Ох душо
како мудро
забављаш се тијелом!
Твоја оргија
небеска је страст
што кратко траје
 и оставља ме
 у разореном стању.

Брижно исписујем
неку врсту сна:

Унутрашња грађа мога бића
што прије се
мора рашчланити
 и отпочети
 живот без сметње.

КРОЗ КРВ

Кад улазим
у многе предјеле
Природе
 и Размишљања
ширим се
 и отварам
без милости израњам
 и настављам трк
 преко попрсканих површина
прстима низ мокро лице
ниже
наниже
да ишчупам срце
унутрашњег двојника
који уздише
тешко дише
издише
послије дугих путовања.

ТАЈНА СЕ ОТКРИЈЕ НА КРАЈУ

Онај сам
који копка
по утврђењима
што их нико вјековима
није освојио
већ се при крају живота
дао у бјекство
напустивши
 и своје најдраже
 у породици
 да би њему било најбоље
знао он то
 или не!

ПУТОВАЊЕ

Пут којим идем
и не осврћем се
не обрћем око осе
зараза је
што законом вјероватноће
излази
и прелази
из свег
и свачег
у овакве као што сам ја.

Пут се не враћа у извор муке
из које почиње
већ гради вјечну Архимедову спиралу
по којој кружим
и удаљавам се од центра
истине
коју слути
и назирем
па је као такву
овога пута негирам
и остављам за сљедеће
активно путовање.

НЕБЕСА

Висина ме изненади
и прогута
одједном
из засједе.

Како да се одупрем
ударној снази челичне игле
што рушилачки пада
одозго
из ковачнице
што се често замеће
на темељима моје
унутрашње хране?

ПОЕЗИЈА

Ах:

То је бистри Ум.
Језик ослобођен предрасуда.
Отворене реченице
мојих главних брига.
Расуло које
доводим у ред.

Заправо
сад се избављам
прије времена!

ПОСЉЕДИЦЕ

Не постоји оно
што се осјећа свим чулима
без обзира на љепоту
уграбљене мисли
што води у замршене
предјеле вјечности.

Рад до исцрпљености
на овом феномену
само је ужурбаност моје крви
и свих досадашњих
вјекова поезије
што почивају
над
и под гробовима
Хомера
Дантеа
Бранка
и осталих.

Али
мени не преостаје
ништа
него да се плодим стиховима
и живим у заблуди
као сви претходници
и они који ће
сутра
можда
доћи.

МОЋ КОЈА НИЈЕ

Исто је писати о ружама
прије
или послије кише.

Пишем о свему
не бих ли освојио
голема пространства.

Има ствари
и појава
о којима нико
никад не пјева
а оне су такође пјесме
јер саме себе пјевају
не чекајући мене
и мени сличне.

ТОБОГАН – ЛАВИРИНТ

Ријеч се подешава
увођењем емотивности
дужином посљедњег слога
наглашеним мјестима
 и сопственом врпцом
 што се одмотава
 до далеких предјела
 неслућеног склада
што се по ко зна који пут
обнавља
помоћу подјетињених
погледа на свијет.

Пракса показује:
Оно што личи на замку
одскачна је даска
чији угиб ствара енергију
чини формулу
с изненадним непознаницама.
 Ја видим јасно
путању
по којој клизе ријечи
 или језгро ове пјесме
 што мијења боју мога лица.

ЈЕДНА ЈЕДИНА РИЈЕЧ

Тумачење живота
заснива се на убјеђењима
да живот има
или нема крај.
Мозак се усуђује да размишља
и буде присутан
у сваком копкању по тајнама.

Али
то што он зна
и говори
само је једна једина ријеч
коју ми на Земљи
рашчлањујемо
на безбројна подручја
и дисциплине
тврдећи да постоји
ово оно итд...

Мозак није отишао далеко
јер ме ево сада
спутава графичким кривуљама
да језиком који није
ни његово ни моје власништво
овладам
свим
и свачим
оним што има
и нема крај
а што је иза
воде
хране
и ваздуха.

ЗБИВАЊА ОКО ПЈЕСМЕ

Тамо гдје
почиње моје тијело
одгонета се пјесма.

Раст ријечи се наставља
празним причањем
и објашњењима
што се силовито
приближавају
и гласно чују
из уста мојих саговорника.

Доста
за данас је доста!
Упоредимо
ове двије врсте казивања
у шакама процијенимо
њихове тежине
и вагајмо
вагајмо
до сљедеће пјесме.

ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО

Језик је пилула
што се гута сваки дан
на општу несигурност
појединих ријечи
што настану у датом тренутку
без обзира да ли се чак
 и исписују
 у бесвјесном стању
или како друкчије.

У пјесми
језик се преврће на главу
 и чека
 да се крв слије у њу
па да запјева како је небо црвено
како се он језик
одриче улогâ које има
 и да се непоштено користи
 међу људима што су
 нерасположени
према главној функцији
Његовог Величанства.

У породици
као у пјесми
ријечи се каче
 и уз тресак кидају
 свака на своју страну
 уз сопствене трошкове
свакако!

ПО РОЂЕЊУ

Језик је тајна
подарена
мени – разумној цјелини
да барата околином
и ако се икад изгради
у великог пјесника
онда
и суштином околине.

Пјесник се не ослобађа језика
ни послје смрти
а то значи
да је преварен у животу
и да се узалуд
опкладио с књигама
како ће све нестати
свршетком његовог организма
најсавршеније конструкције
што постоји
међу
покретљивим честицама.

ОПАСНО ПРОТЕЗАЊЕ

Кад језик зазвучи
или се слуша
или не слуша.

Али
сад смо овдје да га слушамо
и аплауирамо
за подвиге у многим ратовима
што их је учинио
за добробит нас младих језичара
које судбински интересује
и пјесма
али нас мучи
њено протезање кроз вјекове
па ипак
о па ипак
пристајемо
њоме да се служимо!

РЈЕШЕЊЕ

Треба језик прочешљати
и заклету му се
на вјерност
или брачно путовање
кроз предјеле
што их је с правом
закупио.

А то
што ћу исписивати
тамо неке стихове
обавезан је животни дуг
за сва добра дјела
што ми их чини
Његово Величанство.

Бићу покоран
и тужан
али срећан
и радостан
брз у послузи
затворен у себе
бићу чувар Његовог материјала
док спава.

ПРЕВОДИЛАЧКИ РАД

Ово је пјесма
коју сам превео
са свог језика на Ваш.

Нисам нимало сумњао
у обостране предности
и могућности
да се мој говор изрази
свакодневним ријечима.

Све се улијевало
у већ припремљене канале
а мени је преостало само
да убризгам живот
неартикулисаној маси
и прихватим
Ваше услове:

Птица без крила
не може да лети
јер то се противи
свим облицима биолошких
и гравитационих
сазнања.

Лист воде такође
не може пресјећи рибу
јер шаран је чвршће
агрегатно стање!

Затим сте ме приморали
продерали сте се
како пјесма
не смије имати гестове
како она није живо биће
које млатара рукама
и доњом усном
опомиње на опасност:
Нема пјесма гестове!

Добро
у реду.
Ово је само преводилачки рад
и заједнички документ
о нашем сучељавању.
РАЗЛАГАЊЕ ЖИВОГ БИЋА

Не би требало ваљда
да браним ово што пишем?
Испоставиће се да постављам
замку
и увлачим Вас
у џунглу стихова.

Рекли сте кроз нос:
А
и ти пишеш поезију?
Па да видимо?

Ја сам дрхтао
и разлагао дугачку пјесму
на дијелове:
У први иду људи
у други било шта
у трећем је опадало лишће
кроз четврти текла вода
кроз пети крв
и тако даље
до неког бесконачног броја
којим се обиљежава тај
последњи комадић
мога знања.
Само уз помоћ поезије!

ПОЕЗИЈА ИМА СВОЈЕ ЉУДЕ

Некакав нарочит рецепт
не могу да дам
за справљање овога мелема
којим се видају
здрави
 и болесни дијелови
 мога живота.

Ах
незгодно би било
да се открије било шта
о овоме о чему се
вјековима говорка по школама:
Поезија је вјечита!

Слажем се
 и додајем:
Нема човјека
на кугли земаљској
који би ушао у крај
 и тајне
нитима ове женске чарапе
што има своје присталице
 и готово!

ТУ САМ

Чује се:

Овај пише о Великим темама
изгара

и напушта легло
најљепшу договорштину
што је пружа мили живот.

За узврат
указујем се

и с висине падам
у најжешћу сумњу.

Врат сломио или не
није важно.

Важно је да сам ту
да се браним

и настављам слова
овога ситниша

што се прска

и просипа изван хартије
а влага се не види.

Само осјећа у костима!

РАДНО ВРИЈЕМЕ

Пишем пјесме
и чудим се откуда снага
у мом крхком тијелу
да неуморно
уз претјерано задовољство
чини такву работу
за коју многи кажу:
Није потребна
и уносна!

То је
веле
забава послије радног времена.

Моје радно вријеме траје
двадесет
и четири сата
а одавно осјећам потребу
јавља се нужда
да живим
и радим
два дана у једном.

НИЈЕ ЧАС ЗА ПИСАЊЕ

Поезија је озбиљна ствар.
Она тражи прибраност
и уступање простора
гомили привиђења
што узајамном сарадњом
стварају
животно дјело.

Зато овај улаз у неизвјесно
може се окривити
за скрнављење најчистије
духовне радиности
може се открити
тајна умјетности
или моја неспособност
да одока оцијеним
величину поступка
и самог чина писања.

ДВА ПУТА ДВА

Насупрот сам Природи
док попуштам
унутрашњој гравитацији
свога бића.

Природо
давно сам вјеровао
у сласт јабуке.
Из потребе да опстанем
независно од Тебе
пришао сам овом послу
што брзо одвлачи на страну:
Два пута два
да ли су четири
и томе слично?

ТО

Било шта да се прича
и нагађа
о свему овоме
ништа се неће знати
јер док пишем
изражавам дубоку бригу за ТО
и само тада
тамо неке мени
судбински јасне слике
и прилике
јесу несметана шетња
до сна
једине раскоши гдје нема
разлике
између мене
и мени различитих
љубимаца Природе
и Размишљања.

МИРНА САВЈЕСТ

Нешто се може научити
а нешто подарити
ако пишеш пјесме
 и сарађујеш с људима
 који добро баратају
 специјалним случајевима
или животним навикама оних
што немају шансе
за опроштај
слатко спавање
 и мирну савјест.

Ко ти гарантује да си у праву
 и да оно што твоја
 глава определи
 има људски смисао?

Немој се дрмусати самосвјесно!

Стави палац на чело
 и питај:
 Оче
зашто си ме правио
кад ниси знао
 и ниси могао
 правилно
 да ме распоредиш?